

A Fővárosi Ítéltábla a Lázár Zsigmond Ügyvédi Iroda (**fél címe:** dr. Lázár Zsigmond ügyvéd) által képviselt felperes neveszületett felperes leánykori neve(felperes címe.) felperesnek, a dr. Hegedűs László ügyvéd (**fél címe.**) által képviselt alperes neve(felperes címe.) alperes ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. július 8. napján meghozott 20.P.24.972/2015/98. számú ítélete ellen a felperes részéről 100. sorszám alatt, az alperes részéről 99. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

A másodfokú perköltségüket a felek maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg külön felhívásra az államnak 245.895 (Kétszáznegyvenötezer-nyolcszázkilencvenöt) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezések szempontjából releváns tényállás szerint a felperes és az alperes 1988 júniusától kezdődően élettársak, 1990. február 23-tól házastársak voltak. Az életközösség alatt egymás között az alperesre kedvezőbben 125/1000-875/1000 arányban megszerezték a 35102/0/A/9 hrsz. alatt felvett, lakás megjelölésű, szám alatti ingatlant (a továbbiakban: ... utca lakás). Az ingatlan jelenlegi értéke 23.100.000 forint. Megszerezték továbbá a 34724/0/A/137 helyrajzi szám alatt felvett, természetben a felperes címeszám alatt található ingatlan (a továbbiakban: ... utcai lakás) 1/2-1/2 illetőségét. Az ingatlan jelenlegi értéke 37.000.000 forint. Már az életközösséget megelőzően az alperes tulajdonát képezte a ... 8191 hrsz. alatt felvett ingatlan a rajta lévő 12 m² alapterületű faházsal. Az alperes 2018. (helyesen: 2008.) január 28-án kelt adásvételi szerződéssel (a továbbiakban: adásvételi szerződés) 1 millió forintért megvásárolta édesanyjától az azzal szomszédos, ... 8190 hrsz. alatt felvett ingatlant. A szerződést dr. ügyvéd szerkesztette és ellenjegyezte. A szerződésben rögzítették, hogy az alperes a teljes vételárat megfizette a szerződéskötés napján. A két ingatlant a peres felek 2008. június 14-én összevonták, amely az összevonás után a 8190 helyrajzi számot kapta (a továbbiakban: ...i ingatlan), majd azon ráépítés jellegű munkálatokat végeztek és közösen gazdálkodtak. A ...i ingatlan értéke a közösen

ráépített felépítménnyel együtt jelenleg 12.200.000, az alperes különvagyonát képező illetőség jelenlegi értéke 1.150.000 forint. A telken közösen használták a Kft. (a továbbiakban: Kft.) által vásárolt kistraktort és fűnyírót (a továbbiakban: gépek), melyeket a Kft. ingyenesen az alperes használatába adott az alperes által korábban a Kft. részére végzett munkákra tekintettel. Az alperes az ingóságokat 2018 októberében (helyesen: januárjában) megvásárolta a Kft.-től.

- [2] Az életközösség 2013. október 25-én történt megszakadásakor a ... utcai lakásban 200.000 forint, a ...i ingatlanban 1.812.200 forint, a ... utcai lakásban pedig 2.004.610 forint értékű ingóság maradt. Ezt követően a felperes - életbiztosítási szerződése alapján - 1.299.765 forintot kapott az ... Biztosítótól. Az ... Bank által vezetett nyugdíj előtakarékossági számláról további 1.134.000 forinthez, illetőleg annak 101.800 forint összegű kamatához jutott hozzá. Az alperes az ... Bank által vezetett másik számláról vett fel 2.000.000 forintot, mellyel ő sem számolt el a felperes felé. A felperesnek egy kocsibeálló bérletével kapcsolatban 605.200 forint megtérítési igénye is keletkezett.
- [3] A felperes keresetében ... utcai lakás esetében 125/1000, a ...i ingatlan esetében 453/1000 arányú tulajdonszerzésének megállapítását és az alperesnek a fenti tulajdoni illetőségek 2.887.500, illetőleg 5.525.000 forint összegű megváltási ár ellenében való megváltására kötelezését kérte. A felperes az alperes ... utcai lakásban fennálló 1/2 tulajdoni illetőségét kívánta magához váltani 18.500.000 forintért. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest a ... utcai lakásban lévő 200.000, illetőleg a ...i ingatlanban lévő 3.712.200 forint összértékű ingóságok 1/2 részének megváltására. Maga pedig a ... utcai lakásban lévő 2.004.610 forint értékű ingóságok alperesi 1/2 részét kívánta magához váltani. A megváltási összegek és a megtérítési igények egyenlegeként 8.898.888 forint megfizetését vállalta az alperes részére.
- [4] Elismerte, hogy a ... 8191 hrsz. alatt felvett ingatlan a rajta lévő felépítménnyel az alperes különvagyona volt. A szakértői vélemény alapján elfogadta, hogy annak jelenlegi értéke 1.150.000, a ...i ingatlan jelenlegi értéke pedig 12.200.000 forint. Vitatta ugyanakkor, hogy az adásvételi szerződés színezt volna. Ennek alapján állítása szerint a ...i ingatlan 906/1000 illetősége házassági közös vagyon.
- [5] A ...i ingatlanban meglévő ingóságok összértékét azért jelölte meg 3.712.200 forintban, mert ahhoz összesen 1.900.000 forint értékben hozzászámította a 40. és 41. tételszám alatti, általuk ott használt gépeket is. Kifejtette, hogy azokat valójában ők vásárolták, annak ellenére, hogy a számlát a Kft. nevére állították ki.
- [6] Az alperes maga is kérte a közös vagyon megosztását, végleges ellenkérelmében lényegében a felperes módosított kereseti kérelmével egyezően. A ...i ingatlan tekintetében azonban csak 25/100 erejéig ismerte el a felperes tulajdonszerzését. Ellenezte a vagyonleltár kiegészítését a gépekkel.
- [7] Ellenkérelmének indokolásában a ...i ingatlannal kapcsolatban előadta, hogy az adásvételi szerződés színezt volt, mert valójában ajándékozási szerződést kötöttek, vételárat nem fizetett. Bizonyítékként az okiratszerkesztő ügyvéd tanúvallomására hivatkozott. Az ingatlanszakértő által megállapított értékeket ő sem tette vitássá. Az ingóleltár kiegészítését azért ellenezte, mert a becsatolt mezőgazdasági gép törzslap álláspontja szerint bizonyította, hogy a gépek a Kft. tulajdonát képezték és azokat csak az életközösség megszakadását követően, 2018 januárjában vásárolta meg.

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felek házastársi vagyontörségét akként osztotta meg, hogy megállapította, hogy a ... utcai lakás 75/100 arányban az alperes tulajdonát képezi különvagyon jogcímén, 25/100-a pedig a felek házastársi közös vagyona. Megállapította, hogy az ingatlan 125/1000 arányban a felperes tulajdona házastársi közös vagyon jogcímén. Az ingatlan 875/1000-125/1000 arányú közös tulajdonát oly módon szüntette meg, hogy a felperes 125/1000 tulajdoni hányadát az alperes tulajdonába adni rendelte 2.887.500 forint értékén.
- [9] Megállapította továbbá, hogy a ...i ingatlan 94/1000 arányban az alperes különvagyont képezi, míg 906/1000 arányban a felek házassági közös vagyona. Megállapította, hogy az ingatlan 453/1000-e a felperes tulajdona házassági közös vagyon jogcímén. Az ingatlan 457/1000-453/1000 arányú közös tulajdonát megszüntette oly módon, hogy a felperes 453/1000 tulajdoni hányadát 5.525.000 forintért az alperes tulajdonába adni rendelte.
- [10] A ... utcai lakás közös tulajdonát akként szüntette meg, hogy az alperes tulajdoni hányadát a felperes tulajdonába adni rendelte 18.500.000 forint értékén.
- [11] A ... utcai lakásban lévő 1-6.3. tétel alatti, összesen 8 tételnyi ingóság, valamint a ...i ingatlanon lévő 7-39.3. tétel alatti, összesen 91 tételnyi ingóság felperesi 1/2 hányadát az alperes kizárólagos tulajdonába adta 100.000, illetve 906.100 forint értékén, míg a 40. és 41. tételszám alatti gépeket mellőzte a vagyontörségtől. A ... utcai lakásban lévő, 42-54. tétel alatti, összesen 78 tételnyi ingóság alperesi 1/2 részét a felperes kizárólagos tulajdonába adta 1.002.305 forint értékén, és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.048.888 forintot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.
- [12] Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte ... Hivatalát, hogy a 10.048.888 forint értékeltörségt megfizetésének felperes általi megfelelő igazolását követően törölje a ... utcai lakás tulajdoni lapjáról az alperes tulajdoni hányadát és jegyezze be a felperes 1/2 tulajdonjogát házastársi vagyontörségt megosztása jogcímén, jegyezze be továbbá a ... utcai lakásra a felperes tulajdonjogát 125/1000 arányban házastársi közös vagyon jogcímén az alperes tulajdoni hányadának 875/1000-re csökkentése mellett, majd ezt követően jegyezze be az alperes tulajdonjogát 125/1000 arányban házastársi vagyontörségt megosztása jogcímén, a felperes 125/1000 arányú tulajdonjogát pedig törölje. Megkereste továbbá a ... Hivatal Földhivatali Osztályát, hogy a ...i ingatlanra jegyezze be a felperes tulajdonjogát 453/1000 arányban házastársi közös vagyon jogcímén az alperes tulajdoni hányadának 547/1000-re csökkentése mellett, majd az alperes tulajdonjogát 453/1000 arányban jegyezze be házastársi vagyontörségt megosztása jogcímén.
- [13] Kötelezte a felperest és az alperest, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására fizessenek meg a magyar állam javára személyenként 750.000 forint le nem rótt eljárási illetéket. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 144.190 forint perktörségt. Megállapította, hogy a perrel kapcsolatban felmerült további ktörségeiket a felek maguk viselik.
- [14] Az ítélet indokolásának a fellebbezések szempontjából releváns részében a ...i ingatlan vonatkozásában kifejtette, hogy az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az adásvételi szerződés - az okiratban foglaltakkal szemben - valójában nem adásvétel, hanem ajándékozás címén jött létre, ezért színlte. Megállapította azonban, hogy az alperes helytelenül értelmezi a meghallgatott okiratszerkesztő ügyvéd tanúvallomását, abból nem következnek az általa állítottak.

Így tehát az alperes visszterhesügylettel, az életközösség fennállása alatt szerezte meg édesanyja telkét, ezért az, illetőleg a felek azon végzett közös beruházásai és az ezzel elért értéknövekmény közös vagyonukat képezi. Elfogadta a szakértő által megállapított aktuális forgalmi értékeket, amely szerint az alperes különvagyont képező teleknek megfelelő rész 1.150.000 forint, az összevonas után kialakult telek pedig - a rajta lévő felépítménnyel együtt - 12.200.000 forint. A szakvéleményben írt értékekből kiszámította, hogy az ingatlanból 11.050.000 forint a közös vagyon, amelynek 1/2 része 5.525.000 forint. Ez az egészhez képest 453/1000 felperesi tulajdoni illetőséget eredményez.

- [15] A vitatott ingóságok tekintetében kiemelte, hogy az okirati bizonyítékokkal ellentétben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a gépek a felek közös tulajdonát képezték. Azonban a felperes által a keresetleveléhez csatolt mezőgazdasági gép törzslap szerint a vevő a Kft. volt, amellyel szemben a felperes pusztá előadása nem szolgál megfelelő bizonyítékkal. Annál is inkább nem, mert a fél előadása a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályai szerint nem bizonyíték. Ennek alapján megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az életközösség ideje alatt nem tulajdonjoguk, hanem egyéb jogviszony alapján használták a felek a gépeket, ezért kihagyta azokat az ingó leltárból.
- [16] A perköltség körében rámutatott, hogy a közös vagyon megosztása mindkét fél érdeke, és a feleknek módja lett volna peren kívül megállapodni, mert a közös vagyon megosztását lényegében a perben is egyező módon kérték. Ezért a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 1.500.000 forint kereseti illetéket egyenlő arányban osztotta meg a felek között. Rögzítette továbbá, hogy az ügyvédi munkadíjból adódó költségeiket maguk viselik és kötelezte az alperest a felperes által előlegezett 288.385 forint szakértői díj felének, vagyis 144.190 forintnak a megfizetésére.
- [17] Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg és a felperes által fizetendő megváltási árat 2.325.000 forinttal emelje fel. Kérte továbbá első- és másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezni a felperest a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: költségrendelet) alapján azzal, hogy jogi képviselője áfa mentes.
- [18] A ...i ingatlan esetében egyrészt vitatta az adásvételi szerződés visszterhes jellegét, másrészt számszakilag tévesnek találta az elsőfokú bíróság elszámolását. Kifejtette, hogy a kedvezőbb illetékviselés miatt alkalmazták az adásvételi formát, amit az elsőfokú bíróság nem értékelt. Ennek bizonyítására csatolta fellebbezéséhez nővére ezt megerősítő nyilatkozatát. Álláspontja szerint a szakértői vélemény az összevont telek értékét 5.200.000, az eredeti gazdasági épület értékét pedig 1.150.000, mindösszesen 6.350.000 forintban határozta meg, így 6.350.000/12.200.000, azaz 52% a különvagyoni illetősége. A közös vagyonból a felperesre jutó rész 2.925.000 forint, ezt az összeget köteles megváltási árként megfizetni a felperesnek az elsőfokú ítéletben megállapított 5.525.000 forint helyett.
- [19] De az ügylet ingyenes vagy visszterhes voltától függetlenül is téves az elsőfokú bíróság elszámolása, mert a különvagyont értéke adásvétel esetén is 1.150.000+2.200.000, mindösszesen 3.350.000 forint. Azaz 3.350.000/12.200.000, vagyis 27,5% a különvagyona, a közös vagyonból felperesre jutó rész értéke pedig 4.425.000 forint. Így az elsőfokú bíróság által megállapított 5.525.000 forint megváltási ár helyett csak ez utóbbi összeget tartozik megfizetni, ami az elsőfokú bíróság által megállapított értékkiegyenlítés 1.100.000 forinttal való emelését indokolja.

- [20] A felperes egyrészt az általa a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására fizetendő illeték 60.000 forintra való leszállítását, valamint az alperes által fizetendő illetéknek 1.440.000 forintra, az alperes által fizetendő perköltség összegének pedig 453.590 forintra való felemelését és az alperes további 1.124.293 forint perköltség megfizetésére kötelezését kérte az ítélet elleni fellebbezésében. A ...i ingatlanon lévő 7-41. tételeszámmal terjedő, összesen 93 tételnyi ingóság 1/2 részének az alperes kizárólagos tulajdonába adását kérte 1.856.100 forint értékben. Kérte továbbá az általa fizetendő megváltás összegének 9.098.888 forintra történő leszállítását.
- [21] Fellebbezésének indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben kizárólag a vagyoneletről kihagyott ingóságok tekintetében vitatja. A felek ugyanis a perben egyező előadást tettek arra nézve, hogy kizárólag ők használták a gépeket, ő pedig bizonyította, hogy az alperesnek a Kft.-hez soha, semmilyen köze nem volt. Így életszerűtlen az az alperesi állítás, hogy mindennemű térítés nélkül használatba adta a Kft. a gépeket. Azok vételárát valójában nem a Kft., hanem ők fizették ki. Saját célra vásárolták és rögtön ...ra is szállították azokat, az átvételt az alperes igazolta aláírásával. A cég az áfát visszaigényelte és ténylegesen csak az áfával csökkentett vételárat kellett kifizetniük. Az alperes többszöri ígérete ellenére nem csatolta a vételről kiállított számlát és azt sem igazolta, hogy az ingóságok a Kft. könyvelésében szerepeltek volna, az értékcsökkenést pedig leírták. Az elsőfokú bíróság a tényleges használati viszonyokat egyáltalán nem értékelte a döntés meghozatalakor, az általa megállapítottak szemben állnak a gazdasági racionalitással. Sikeresen bizonyította a perben, hogy a dokumentumokon tulajdonosként szereplő személy kizárólag az áfa visszaigénylés miatt került oda, a vagyontárgyak tehát csak névleg voltak harmadik személy tulajdonában.
- [22] A perköltséggel kapcsolatban kifejtette, hogy a peren kívüli megállapodás lehetősége és annak hiánya nem lehet alap a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésével ellentétes perköltségviselési rendelkezésekre. Méltánytalan a döntés azért is, mert túlzó követelésekkel nem állt elő és keresete túlnyomó részt megalapozott volt. Részletesen számba vette a perben vitás kérdéseket és kimutatta, hogy többségük tekintetében teljes egészében vagy jelentős részben pernyertesnek tekinthető. Számításai szerint összességében 96%-ban lett pernyertes és mindössze 4%-ban pereszes. Ezen arány figyelembevételével kellett volna az elsőfokú bíróságnak a perköltséget kiszámítania. A részére járó ügyvédi munkadíjat a költségrendelet 3. §-ának (2) bekezdés b) pontja alapján kérte meghatározni azzal, hogy jogi képviselője áfa-körbe tartozik.
- [23] Fellebbezési ellenkérelmeikben a felek az elsőfokú ítélet fellebbezésükkel nem érintett rendelkezéseinek helybenhagyását kérték.
- [24] A fellebbezések nem megalapozottak.
- [25] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes - nagyobb arányú tulajdonszerzése következtében - a részére megítélt megváltási ár összegének 2.325.000 forinttal való felemelése, míg a felperes - az ingóeltár további tételekkel való kiegészítése és azok alperes birtokába adása miatt - ezen összegnek 9.098.888 forintra való leszállítása érdekében fellebbezett, továbbá a perköltséggel kapcsolatos rendelkezéseket támadta. Így tehát az elsőfokú ítéletnek az ezeket meghaladó részei a Pp. 228. §-ának (4) bekezdése alapján fellebbezés hiányában jogerőre emelkedtek, így azokat a rendelkezéseket nem érinthette a másodfokú felülbírálat. A fellebbezett

körben az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges terjedelemben lefolytatta, ennek során lényeges, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolttá tevő eljárási szabálysértést nem vétett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelte és a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az ebből levont jogi következtetéseivel és a meghozott döntéssel is egyetértett, annak indokaira is kiterjedően. A fellebbezésekben foglaltakra tekintettel mindössze az alábbiakat emeli ki az ítélet tábla.

- [26] Az alperes fellebbezése elsődlegesen azon alapult, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az adásvételi szerződés visszterhességével kapcsolatban rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, és ezért helytelen következtetésre jutott. Ez azonban téves. Az alperes által édesanyjával kötött szerződést tartalmazó okirat (1/F/8.), mint a Pp. 196. §-ának (1) bekezdés e) pontja szerinti teljes bizonyító erejű magánokirat egyértelműen rögzíti és az ellenkező bizonyításáig teljesen bizonyítja, hogy a szerződő felek visszterhes (adásvételi) szerződést kötöttek (2./pont), az alperes vételárát fizetett (3./pont). Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy - szemben a felperes álláspontjával - a meghallgatott tanú, az okiratot szerkesztő ügyvéd vallomása (2018. június 11-én tartott tárgyalásról készített 61. számú jegyzőkönyv) nem támasztotta alá az alperes okirattal ellentétes azon előadását, hogy édesanyjával valójában ajándékozási szerződést kötött. Kétségtelenül életszerű az alperes előadása, miszerint az idős szülő gyermekének ajándékozta hobbitelkét, de bizonyíték hiányában azt a másodfokú bíróság sem tudta valónak elfogadni. E körben az alperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezés mellékleteként becsatolt, testvérétől származó nyilatkozatra is, mert azt a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel, az ott írt feltételek hiányában a másodfokú bíróság már nem értékelhette bizonyítékként. Az alperes édesanyjának telkét így az életközösség tartama alatt, visszterhesen szerezték a felek, az tehát nem az alperes házasságról, a családról, és a gyámságról szóló 1953. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 28. §-ának (1) bekezdés b) pontja szerinti különvagyona, hanem a Csjt. 27. §-ának (1) bekezdése értelmében közös vagyon, ahogyan azt az elsőfokú bíróság is értékelte a tulajdoni hányadok meghatározásakor.
- [27] Megalapozatlanul vitatta az alperes az elsőfokú bíróság felperesi tulajdoni hányadra vonatkozó számításait számszaki szempontból is. Az adásvételi szerződés érvényességére tekintettel a tulajdoni arányok meghatározásakor abból kellett kiindulni, hogy kizárólag az életközösség kezdetét megelőzően már az alperes tulajdonát képező ...i 8191 helyrajzi számú ingatlan tekinthető az alperes különvagyónak a Csjt. 28. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján. A szakértő pedig megállapította, hogy annak jelenlegi értéke 1.150.000 forint lenne (37. szám alatti szakvélemény 17. oldal, 1. pont). Mindezt arányosítva az ingatlan - szintén szakértő által megállapított - jelenlegi 12.200.000 forintos teljes értékével (37. szám alatti szakvélemény 17. oldal, 3. pont) kiszámítható, hogy az alperes különvagyona $94/1000$ ($1.150.000/12.200.000=0,09424...$) tulajdoni hányadot képvisel, az ezt meghaladó $906/1000$ rész pedig - mint a házassági életközösség alatt a fentiek szerint adásvétellel és közös építkezéssel szerzett vagyon - a felek közös tulajdonát képezi, egymás között $1/2-1/2$, az egészhez képest tehát $453/1000-453/1000$ arányban. Az elsőfokú bíróság helyesen számította ki a felperes $453/1000$ tulajdoni hányadának jelenlegi értékét is ($0,453 \times 12.200.000=5.526.600$).
- [28] Az ítélet tábla a szakvélemény tükrében nem tudta elfogadni - de értelmezni is csak nehezen - a felperes fellebbezésben adott számszaki levezetést. Az 1./pont szerinti számítás kiindulópontja ugyanis téves, mert a 2.200.000 forint az összevont két telek értéke az alperes különvagyoni telkén lévő eredeti faházzal (37. szám alatti szakvélemény 17. oldal, 2. pont). Ezért ahhoz nem kell hozzáadni az alperes ingatlanának összevonás előtti 1.150.000 forintos értékét, és a fentiek szerint egyébként sem az összevont ingatlanok összértékéből kell kiindulni, mert az alperes nem

ajándékozással szerezte édesanyja telkét. A 2./ pontban írtak pedig végképp értelmezhetetlenek, mert az ott írt 5.200.000 forintos összevont telek érték semmilyen perben fellelhető adathoz nem köthető.

- [29] Hasonló okból volt eredménytelen a felperes fellebbezése is. A felperesnek ugyanis éppen a maga által a keresetlevél mellékleteként becsatolt mezőgazdasági gép törzslappal (1/F/11.), mint a Pp. 196. §-ának (1) bekezdés d) pontja szerinti teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben kellett volna azt bizonyítania, hogy a gépek tulajdonjogát megszerezték. Az adatlapon ugyanis egyértelműen olvasható, hogy a vevő a Kft. volt, így tehát az szerzett tulajdonjogot adásvétel útján a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 117. §-a és 365. §-ának (1) bekezdése alapján. Ezen nem változtat az a kétségtelen tény sem, hogy az okirat szerint a kiszállítás helye ... (minden bizonnyal a peres felek ingatlana), a gépek átvevője pedig az alperes volt. A tulajdonjog szempontjából ugyanis e körülmények indifferensek, mert az adásvétel törvényi tényállásának nem elemei. Úgyszintén nem bír jelentőséggel az a felperes által hivatkozott és alperes által sem vitatott tény sem, hogy a gépek mindvégig a felperes és az alperes birtokában voltak, a birtokhelyzet ugyanis független a tulajdoni helyzettől.
- [30] Kétségtelen, hogy a tulajdonjog kérdésében még egyértelműbb helyzetet teremthetett volna, ha az alperes becsatolja a vásárlásról a Kft. nevére - a felperes által is elismert áfa visszaigénylésre tekintettel - minden bizonnyal kiállított számlát, a fizetésre vonatkozó bizonylatokat, a Kft. eszköznyilvántartását vagy a gépek tulajdonjogának általa való utólagos megszerzéséről kiállított számlát. Ezt azonban az alperes elmulasztotta annak ellenére, hogy saját előadása (a 2019. április 17-i tárgyalásról készült 91. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal, alulról harmadik bekezdés) szerint is a gépekhez semmilyen módon nem kapcsolódó, egy fűrészgépről kiállított számlát csatolt (89. számú beadvány melléklete) a traktor tulajdonjogának megszerzését igazolandó. Ennek azonban nem volt jelentősége, mert a fentiek szerint az adatlap elegendő bizonyíték volt. A bizonyítási teher pedig a felperesen volt, neki kellett volna az általa becsatolt okirattal szemben bizonyítania a tulajdonszerzést, de ez a fentiek szerint nem vezetett eredményre.
- [31] A felperesi hivatkozással ellentétben helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a fél előadása nem bizonyíték. A Pp. 166. §-ának (1) bekezdése sorolja fel a bizonyítási eszközöket és e felsorolásban a fél előadása nem szerepel. De a felsorolás kétséget kizáróan példálózó jellege miatt ettől még lehetne az. A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése azonban akként rendelkezik, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg. E megfogalmazásból tehát egyértelműen kiolvasható, hogy a Pp. a fél előadását nem bizonyítéknak, hanem csak a bizonyítékokkal egybevetendő jogi ténynek tekinti. Semmi nem lesz tehát bizonyított önmagában attól, hogy a fél állítja. A Pp. 163. §-ának (2) bekezdése ki is mondja, hogy a fél előadását a bíróság kizárólag akkor fogadhatja el valónak, ha az a másik fél előadásával egyezik, vagy azt a másik fél bírói felhívás ellenére nem teszi vitássá, illetőleg, ha kifejezetten beismeri, de mindhárom esetben csak akkor, ha a bíróságnak sem merül fel kételye. Helytelenül hivatkozott tehát a felperes arra, hogy az okirati bizonyítékokkal szemben pusztán előadása elegendő bizonyíték lehetne. Ebből következően a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az általa fizetendő értékkiegyenlítés összegének leszállítására sem.
- [32] A felperes alaptalanul sérelmezte az elsőfokú bíróság perköltséggel kapcsolatos rendelkezéseit is. Kétségtelen, hogy a Pp. 78. §-ának, illetőleg 81. §-ának alkalmazása szempontjából a házassági vagyoni jogi perek speciális helyzetben vannak. E pereknél ugyanis a pernyertesség-pervesztesség

aránya nem határozható meg egyszerűen az egyéb perekre irányadó módszerrel, a keresetben érvényesített és a bíróság által megítélt követelés értéke arányának kiszámításával. A házassági vagyontörségségi perek tárgya ugyanis nem kizárólag egy meghatározott pénzösszeg megfizetésére vagy vagyontárgy kiadására kötelezés, hanem a közös vagyon teljes, végleges és méltányos megosztása. Így tehát a pernyertesség-pervesztesség aránya nem határozható meg a felperes által a fellebbezésében vázolt módszerrel, azaz a perben vitás egyes jog- és ténykérdések számbavételével és az egyes részkérdések tekintetében meghatározható pernyertesség-pervesztesség arányának összesítésével. Amennyiben a házassági közös vagyon megosztása iránti perben a közös vagyon megosztásán túl egyéb, a pertárgyértéket számottevően befolyásoló követelést nem érvényesítenek, úgy a fent kifejtettekkel a bírói gyakorlat - a közös tulajdon megszüntetésével kapcsolatosan kiadott 1/2008. (V. 19.) PK vélemény VIII. g) pontjában megfogalmazottakat analógia útján alkalmazva - azt az elvet követi, hogy a peres felek érdekeltségét egyezőnek tekintve mindegyik fél viseli a maga költségeit, az előlegezett kiadásokat pedig egyenlően osztja meg. Arra azonban helyesen hivatkozott a felperes, hogy a pert megelőző egyezségkötés elmulasztása nem befolyásolhatja a pervesztesség-pernyertesség arányát, mert nincs ezt megalapozó szabály a Pp.-ben. Az elsőfokú ítélet megváltoztatására tehát a felperes fellebbezése alapján sem volt lehetőség.

- [33] A fellebbezések eredménytelenségére tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - utalással annak helyes indokaira és a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére - helybenhagyta.
- [34] Az alperes fellebbezésében vitássá tett érték az a 2.325.000 forint volt, amellyel felemelni kérte a részére fizetendő értékkiegyenlítés összegét. Ebből kiindulva a költségrendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja, (5) és 4/A. §-ának (1) bekezdése, valamint a felperesi képviselő nyilatkozata alapján 73.819 forint, az áfa összegét is tartalmazó másodfokú perköltséget lenne köteles fizetni a felperesnek a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint, mivel fellebbezése nem vezetett eredményre. Az alperes leróta a fellebbezési illetéket, ezért arról nem kellett rendelkeznie az ítélet táblának, azt maga viseli.
- [35] A felperes fellebbezésében vitássá tett érték az elsőfokú ítélet szerint fizetendő 10.048.888 forint és a felperes által helyesnek tartott 9.098.888 forint értékkiegyenlítés különbözetének, azaz 950.000 forintnak; a részére megítélt 144.190 forint és általa követelt 453.590 forint perköltség 309.400 forintos különbözetének; a javára megállapítani kért 1.124.293 forint ügyvédi munkadíjnak; valamint az elsőfokú ítélet szerint általa fizetendő 750.000 forint, illetőleg általa helyesnek tartott 60.000 forint le nem rótt kereseti illeték 690.000 forintos különbözetének az összege, ami 3.073.693 forint. Ennek - a felperes illetékfeljegyzési joga folytán eddig le nem rótt - fellebbezési illetéke 245.895 forint, amelyet azonban, a fellebbezés eredménytelensége folytán a felperes köteles külön felhívásra megfizetni Pp. 78. §-ának (1), az Itv. 74. §-ának (3) és a költségmentességnek a bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján. A költségrendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdésére és arra is figyelemmel, hogy az alperesi képviselő nem tartozik áfa-körbe, 76.842 forint perköltség fizetési kötelezettsége is lenne. De ez az összeg nagyságrendileg megegyezik az alperes által a fentiek szerint neki fizetendő perköltséggel, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján úgy határozott, hogy mindkét fél maga viseli másodfokú perköltségét.

Budapest, 2020. január 21.

dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

dr. Örkényi László s. k. előadó bíró. Kollár
Zoltán s. k. bíró